

Sygn. akt V U 607/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku D. K., A. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

przy udziale L. W. (1) i M. S.

o ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne dot. L. W. (1) i M. S.

na skutek odwołań A. T., D. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 4 września 2015 r., nr (...), **znak** (...)

4 września 2015 r., nr (...), **znak** (...)

24 listopada 2015 r., nr (...), **znak** (...)

24 listopada 2015 r., nr (...), **znak** (...)

I. **oddala odwołania,**

II. **zasądza od wnioskodawczyni A. T. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz od wnioskodawcy D. K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. kwotę 660 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt VU 607/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 04 września 2015 r. nr (...) stwierdził, że podstawa wymiaru i składka na ubezpieczenie zdrowotne L. W. (1) z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) A. T. z siedzibą w U. w okresie od czerwca 2014 r. do grudnia 2014 r. wynosi 0,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika A. T., zakończonej protokołem kontroli z dnia 13 maja 2014 r. stwierdzono, iż płatnik składek za L. W. (1) w miesiącach od lipca do grudnia 2014 r. bezzasadnie naliczyła składki na ubezpieczenie zdrowotne od przychodu uzyskanego z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej. Ubezpieczona w ramach zawartej z wymienionym płatnikiem umowy cywilnoprawnej wykonywała pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostawała w stosunku pracy, tj. z (...) K. D..

W okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. płatnik składek zawierała umowy cywilnoprawne z osobami realizującymi umowy zlecenia polegające na aranżacji ekspozycji, przygotowanie zestawień na temat lokalnej konkurencji, roznoszenie ulotek, demontaż, przygotowanie do transportu oraz załadunek systemów ekspozycyjnych, montaż dekoracji ściennych, zlecenie, aranżacja ekspozycji oraz umowy o tożsamych treściach.

W okresie wykonywania umów osoby te były zatrudnione na podstawie umów o pracę u innego pracodawcy, (...) K. D., który zgłosił je do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. W okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. wymieniony pracodawca był odbiorcą w 100% faktur sprzedażowych, wystawionych przez A. T.. Przedmiotem wystawionych przez A. T. faktur sprzedażowych były „Usługi marketingowe, Planowanie – aranżacja ekspozycji w salonach zleceniodawcy, Rekrutacja pracowników w salonach zleceniodawcy”. Powyższe wskazuje, że na zawarcie umów zleceń dla ubezpieczonych, będących jednocześnie pracownikami D. K., wykonywanych na rzecz własnego pracodawcy. A. T. bezzasadnie dokonała zgłoszeń ubezpieczonych do ubezpieczenia zdrowotnego i naliczała składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W okresie objętym kontrolą odbiorcą 100% wystawionych faktur sprzedażowych przez A. T. była firma(...) K. D.. Korzyści z wykonywanych prac i finalnym ich odbiorcą była firma D. K..

Organ rentowy powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 02 września 2009 r. (II UZP 6/09), w której stwierdzono, że „za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Przepis art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z2015 r.,poz. 211 t.j.) rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Rozszerzenie to dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którą pozostaje w stosunku pracy. Drugą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty pracy). (...) pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy”.

W przekonaniu organu rentowego, zawierając umowę cywilnoprawną z osobą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę u D. K. w celu wypełnienia warunków kontraktowych wynikających z umowy współpracy z wymienionym pracodawcą, wyzbywa się atrybutu płatnika składek i tym samym nie posiada uprawnień do deklarowania składek z tytułu przychodów przez osobę wykonującą przedmiotową umowę cywilnoprawną.

Oddział ZUS powołał się na przepisy art. 41, art. 46 i art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. T. wniosła o orzeczenie, że „... zawarte z Panią L. W. (1) umowy zlecenia i dokonane w związku z tymi umowami przeze mnie czynności są zgodne z prawem”. Wnioskodawczyni zarzuciła, że organ rentowy pominął wolę stron umowy zlecenia. Argumentowała, że strony umowy zlecenia, umowę tę podpisały, że wnioskodawczyni wypłaciła umówione wynagrodzenie oraz składki na ubezpieczenie społeczne od wszystkich umów zleceń. A. T. podała, że zawarte umowy zlecenia miały związek z przedmiotem prowadzonej przez nią działalności i że firma D. K. (...) jest odrębną firmą, dla której wystawiała faktury za wykonane przez jej firmę usługi.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Poza wskazanymi w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji argumentami, organ rentowy powołał się na przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a i c i art. 4 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jak również art. 81 ust. 1 obowiązującej od 01 października 2004 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 04 września 2015 r. nr (...) stwierdził, że podstawa wymiaru i składka na ubezpieczenie zdrowotne M. S. z tytułu wykonywania pracy na podstawie umowy zlecenia u płatnika składek (...) A. T. z siedzibą w U. w okresie od marca 2013 r. marca 2014 r. wynosi 0,00 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika A. T., zakończonej protokołem kontroli z dnia 13 maja 2014 r. stwierdzono, iż płatnik składek za M. S. w miesiącach od marca 2013 r. do marca 2014 r. bezzasadnie naliczyła składki na ubezpieczenie zdrowotne od przychodu uzyskanego z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej. Ubezpieczona w ramach zawartej z wymienionym płatnikiem umowy cywilnoprawnej wykonywała pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostawała w stosunku pracy, tj. z (...) K. D..

W okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. płatnik zawierała umowy cywilnoprawne z osobami realizującymi umowy zlecenia polegające na aranżacji ekspozycji, przygotowanie zestawień na temat lokalnej konkurencji, roznoszenie ulotek, demontaż, przygotowanie do transportu oraz załadunek systemów ekspozycyjnych, montaż dekoracji ściennych, zlecenie, aranżacja ekspozycji oraz umowy o tożsamych treściach.

W okresie wykonywania umów osoby te były zatrudnione na podstawie umów o pracę u innego pracodawcy, (...) K. D., który zgłosił je do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego. W okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. wymieniony pracodawca był odbiorcą w 100% faktur sprzedażowych, wystawionych przez A. T.. Przedmiotem wystawionych przez A. T. faktur sprzedażowych były „Usługi marketingowe, Planowanie – aranżacja ekspozycji w salonach zleceniodawcy, Rekrutacja pracowników w salonach zleceniodawcy”. Powyższe wskazuje na zawarcie umów zleceń dla ubezpieczonych, będących jednocześnie pracownikami D. K., wykonywanych na rzecz własnego pracodawcy. A. T. bezzasadnie dokonała zgłoszeń ubezpieczonych do ubezpieczenia zdrowotnego i naliczyła składki na ubezpieczenie zdrowotne.

W okresie objętym kontrolą odbiorcą 100% wystawionych faktur sprzedażowych przez A. T. była firma (...) K. D.. Korzyści z wykonywanych prac i finalnym ich odbiorcą była firma D. K..

Organ rentowy powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 02 września 2009 r. (II UZP 6/09), w której stwierdzono, że „za pracownika, w rozumieniu ustawy, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

Przepis art. 8 ust. 2a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.z2015 r.,poz. 211 t.j.) rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Rozszerzenie to dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego

przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którą pozostaje w stosunku pracy. Drugą jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydująca o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty pracy). (...) pracodawca, którego pracownik wykonuje na jego rzecz pracę w ramach umowy o dzieło zawartej z osobą trzecią, jest płatnikiem składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe z tytułu tej umowy”.

W ocenie organu rentowego, zawierając umowę cywilnoprawną z osobą zatrudnioną na podstawie umowy o pracę i D. K. w celu wypełnienia warunków kontraktowych wynikających z umowy współpracy z wymienionym pracodawcą, wyzbywa się atrybutu płatnika składek i tym samym nie posiada uprawnień do deklarowania składek z tytułu przychodów przez osobę wykonującą przedmiotową umowę cywilnoprawną.

Oddział ZUS powołał się na przepisy art. 41, art. 46 i art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

W odwołaniu od powyższej decyzji A. T. wniosła o orzeczenie, że „... zawarte z Panią M. S. umowy zlecenia i dokonane w związku z tymi umowami przeze mnie czynności są zgodne z prawem”. Wnioskodawczyni zarzuciła, że organ rentowy pominął wolę stron umowy zlecenia. Argumentowała, że strony umowy zlecenia, umowę tę podpisały, że wnioskodawczyni wypłaciła umówione wynagrodzenie oraz składki na ubezpieczenie społeczne od wszystkich umów zleceń. A. T. podała, że zawarte umowy zlecenia miały związek z przedmiotem prowadzonej przez nią działalności i że firma D. K.(...) jest odrębną firmą, dla której wystawiała faktury za wykonane przez jej firmę usługi.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Poza wskazanymi w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji argumentami, organ rentowy powołał się na przepisy art. 83 ust. 1 pkt 1 i 3, art. 38 ust. 1, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit a i c i art. 4 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jak również art. 81 ust. 1 obowiązującej od 01 października 2004 r. ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. nr (...) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne pracownika L. W. (1) wykonującej w okresie od czerwca do grudnia 2014 r. równocześnie na podstawie umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) D. K. wnosi:

okres: ubezpieczenie emerytalne ubezpieczenie ubezpieczenie

i rentowe wypadkowe zdrowotne

07-2014 1.798,68 zł 1.798,68 zł 1.552,08 zł

08-2014 1.917,36 zł 1.917,36 zł 1.654,49 zł

09-2014 1.798,68 zł 1.798,68 zł 1.552,08 zł

10-2014 1.833,85 zł 1.833,85 zł 1.582,43 zł

11-2014 1.786,59 zł 1.786,59 zł 1.541,65 zł

12-2014 1.821,76 zł 1.821,76 zł 1.572,00 zł

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika (...) D. K., zakończonej protokołem kontroli z dnia 23 czerwca 2015 r. stwierdzono, iż płatnik składek D. K. w miesiącach od lipca do grudnia 2014 r. nie naliczył składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne od wypłaconego L. W. (1) wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...) A. T. wykonywanej na rzecz (...) D. K.. Przedmiot umowy został określony jako: roznoszenie ulotek, przygotowanie zestawień na temat lokalnej konkurencji, aranżacja wnętrz.

Z poczynionych przez organ rentowy ustaleń wynika, że firma D. K. zajmuje się sprzedażą i dekoracją wnętrz tapetami, okładzinami ściennymi i sztukaterią w 5 salonach południowo-zachodniej Polski. Firma A. T. rozpoczęła swoją działalność i jednocześnie zatrudnienie na umowę zlecenia pracowników D. K. od marca 2013 r. Zatrudnienie tych osób trwało do grudnia 2014 r. - data zbiega się z niekorzystnymi wynikami kontroli obu firm przez PIP we W.. Nie ulega wątpliwości, że w okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. pomiędzy płatnikiem składek (...) D. K. i firmą (...) A. T. istniała współpraca polegająca na wykonywaniu różnego rodzaju usług. Obie firmy działają pod tym samym adresem, więc przepływ informacji o zatrudnionych osobach nie był utrudniony. Wszystkie usługi świadczone przez firmę (...) A. T. zamawiane były wyłącznie przez firmę D. K.. Odbiorcą 100% wystawionych przez firmę (...)A. T. faktur sprzedażowych był płatnik (...) D. K..

Wyniki przeprowadzonej przez PIP w firmach D. K. i A. T.kontroli potwierdzają, że prowizje za wyniki sprzedaży w sklepie D. K. nie były doliczane do pensji pracowników, a wypłacane za wykonanie umów zleceń w firmie (...)A. T.. Wypłaty z tego tytułu przez innego pracodawcę miały na celu uniknięcie oskładkowania części wynagrodzenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji D. K. wniósł o orzeczenie, że „... nie było i nie ma podstaw do zmiany przez ZUS podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w przypadku zatrudnienia L. W. (1)”. Wnioskodawca zarzucił, że organ rentowy wydał decyzję niezgodnie ze stanem faktycznym albowiem nie zawierał umów zlecenia z L. W. (1). Podał, że firma A. T. jest firmą odrębną, z którą miał zawartą umowę na świadczenie usług. Od tej firmy otrzymywał faktury za usługi. Nie zawierał z L. W. (1)żadnej umowy zlecenia i nie wypłacał w związku z tym wynagrodzenia z tej umowy.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. powielając w istocie argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 24 listopada 2015 r. nr (...) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne pracownika M. S. wykonującej w okresie od marca 2013 r. do marca 2014 r. równocześnie na podstawie umowy zlecenia na rzecz płatnika składek (...) D. K. wnosi:

okres: ubezpieczenie emerytalne ubezpieczenie ubezpieczenie

i rentowe wypadkowe zdrowotne

03-2013 2.081,32 zł 2.081,32 zł 1.795,97 zł

04-2013 1.954,95 zł 1.954,95 zł 1.686,93 zł

05-2013 2.616,48 zł 2.616,48 zł 2.257,76 zł

06-2013 1.993,41 zł 1.993,41 zł 1.720,11 zł

07-2013 1.991,21 zł 1.991,21 zł 1.718,22 zł

08-2013 2.538,46 zł 2.538,46 zł 2.190,44 zł

09-2013 2.069,23 zł 2.069,23 zł 1.785,53 zł

10-2013 2.072,53 zł 2.072,53 zł 1.788,38 zł

11-2013 1.979,12 zł 1.979,12 zł 1.707,78 zł

12-2013 2.087,91 zł 2.087,91 zł 1.801,66 zł

01-2014 2.609,89 zł 2.609,89 zł 2.252,07 zł

02-2014 1.984,40 zł 1.984,40 zł 1.712,33 zł

03-2014 2.094,29 zł 2.094,29 zł 1.807,17 zł

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej u płatnika (...) D. K., zakończonej protokołem kontroli z dnia 23 czerwca 2015 r. stwierdzono, iż płatnik składek D. K. w miesiącach od marca 2013 r. do marca 2014 r. nie naliczył składek na ubezpieczenia społeczne oraz ubezpieczenie zdrowotne od wypłaconego M. S. wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia zawartej z (...) A. T. wykonywanej na rzecz (...) D. K.. Przedmiot umowy został określony jako: demontaż dekoracji ściennych, przygotowanie do transportu oraz załadunek systemów ekspozycyjnych.

Z poczynionych przez organ rentowy ustaleń wynika, że firma D. K. zajmuje się sprzedażą i dekoracją wnętrz tapetami, okładzinami ściennymi i sztukaterią w 5 salonach południowo-zachodniej Polski. Firma A. T. rozpoczęła swoją działalność i jednocześnie zatrudnienie na umowę zlecenia pracowników D. K. od marca 2013 r. Zatrudnienie tych osób trwało do grudnia 2014 r. - data zbiega się z niekorzystnymi wynikami kontroli obu firm przez PIP we W.. Nie ulega wątpliwości, że w okresie od marca 2013 r. do grudnia 2014 r. pomiędzy płatnikiem składek (...) D. K. i firmą (...) A. T. istniała współpraca polegająca na wykonywaniu różnego rodzaju usług. Obie firmy działają pod tym samym adresem, więc przepływ informacji o zatrudnionych osobach nie był utrudniony. Wszystkie usługi świadczone przez firmę (...) A. T. zamawiane były wyłącznie przez firmę D. K.. Odbiorcą 100% wystawionych przez firmę (...) A. T. faktur sprzedażowych był płatnik (...) D. K..

Wyniki przeprowadzonej przez PIP w firmach D. K. i A. T. kontroli potwierdzają, że prowizje za wyniki sprzedaży w sklepie D. K. nie były doliczane do pensji pracowników, a wypłacane za wykonanie umów zleceń w firmie (...) A. T.. Wpłaty z tego tytułu przez innego pracodawcę miały na celu uniknięcie oskładkowania części wynagrodzenia.

W odwołaniu od powyższej decyzji D. K. wniósł o orzeczenie, że „... nie było i nie ma podstaw do zmiany przez ZUS podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne w przypadku zatrudnienia M. S.”. Wnioskodawca zarzucił, że organ rentowy wydał decyzję niezgodnie ze stanem faktycznym albowiem nie zawierał umów zlecenia z M. S.. Podał, że firma A. T. jest firmą odrębną, z którą miał zawartą umowę na świadczenie usług. Od tej firmy otrzymywał faktury za usługi. Nie zawierał z L. W. (1) żadnej umowy zlecenia i nie wypłacał w związku z tym wynagrodzenia z tej umowy.

W odpowiedzi na powyższe odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. powielając w istocie argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sprawa wyżej wymienionych odwołań prowadzona była przed Sądem Okręgowym w Legnicy pod sygnaturą VU 682/16.

Wyrokiem z dnia 25 października 2016r. Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy oddalił odwołania od wyżej opisanych decyzji .

Rozpoznając apelację A. T. i D. K. od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wyrokiem z dnia 07 czerwca 2017r. , syg. akt IIIAUa 104/17 – uchylił zaskarżony wyrok , zniósł postępowanie i sprawę przekazał Sądowi

Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania .

Sąd Apelacyjny wskazał , że zgodnie z treścią art. 477¹¹ k.p.c. w brzmieniu nadanym temu przepisowi przez art. 1 ustawy z 15 stycznia 2015 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 218; zm.: Dz. U. z 2015 r. poz. 1311 oraz z 2016 r. poz. 394), które obowiązuje od 20 marca 2015 r., stronami w postępowaniu przez sądem ubezpieczeń społecznych jest m.in.ubezpieczony. Zainteresowanym jest zaś ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia sprawy; jeżeli zainteresowany nie bierze udziału w sprawie, sąd zawiadomi go o toczącym się postępowaniu, wówczas zainteresowany może przystąpić do sprawy w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia, przy czym postanowienie sądu o zawiadomieniu zainteresowanego o toczącym się postępowaniu może zapaść na posiedzeniu niejawnym.

Sąd Apelacyjny wskazał , że przedmiotem sporu, który wyznaczały decyzje skierowane zarówno do płatników składek, jak i do zatrudnionych przez nich L. W. (1) i M. S.. W zaskarżonych czterech decyzjach organ rentowy wyłączył z ubezpieczenia zdrowotnego w/w , ustalając zerową podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu umów cywilno prawnych wykonywanych u wnioskodawczyni – A. T., a dokonał przypisania składek, jako przychód z tych umów u pracodawcy D. K.. Podstawą prawną do takiej oceny był przepis art. 8 ust. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Należało zatem rozważyć status prawny L. W. (1) i M. S. w procesie.

Legalną definicję ubezpieczonego zawiera art. 476 § 5 k.p.c., zgodnie z którym ubezpieczonym jest osoba ubiegająca się o: świadczenie z ubezpieczeń społecznych lub z ubezpieczenia rodzinnego albo o emeryturę lub rentę (pkt 1), ustalenie istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczenia, jego zakresu lub wymiaru składki z tego tytułu (pkt 2), świadczenia w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (pkt 3), odszkodowanie przysługujące w razie wypadku i choroby pozostającej w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji lub w Służbie Więziennej (pkt 4).

W niniejszym procesie L. W. (1) i M. S. są w świetle powyższego ubezpieczonymi, skoro podlegają już ubezpieczeniom społecznym z tytułu umów o pracę, a spór dotyczy przypisania należnych składek z powodu powiększenia podstawy wymiaru o przychody z zawieranych umów zlecenia z wnioskodawczynią A. T..

L. W. (1) i M. S. nie są zainteresowanymi, bo zainteresowany nie jest adresatem decyzji, wydanej przez organ rentowy, ponieważ nie kształtuje ona bezpośrednio jego sytuacji prawnej. Zainteresowany ani nie ubiega się przed organem rentowym o świadczenie z ubezpieczenia społecznego ani nie domaga się ustalenia istnienia bądź nieistnienia obowiązku ubezpieczenia, jego zakresu lub wymiaru składki z tego tytułu. Nie jest też stroną materialnoprawnego stosunku ubezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy organ rentowy rozstrzyga z urzędu o obowiązkach wynikających z tego stosunku prawnego. Ma on interes prawny w uzyskaniu określonego orzeczenia sądowego, jeżeli decyzja organu rentowego kształtująca sytuację prawną strony danego materialnoprawnego stosunku ubezpieczenia społecznego wpływa na jego prawa i obowiązki, choć nie wynikają one bezpośrednio z tej decyzji.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu wskazał , że Sąd pierwszej instancji potraktował L. W. (1) i M. S. jako świadków . W konsekwencji nie były one więc zawiadamiane o terminach rozpraw i nie doręczono im pism procesowych, a winny być wezwane z urzędu do udziału w postępowaniu i zawiadamiane o każdym terminie rozprawy. Zostały zatem pozbawione możliwości obrony swoich spraw w procesie, choćby przez możliwość zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego, składania wniosków dowodowych, uczestniczenia w rozprawach, zadawania pytań pozostałym stronom postępowania, co czyni postępowanie nieważnym na podstawie art. 379 pkt 5 k.p.c.

W wytycznych Sąd Apelacyjny wskazał , że przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd pierwszej instancji umożliwi wskazanym osobom uczestniczenie na prawach stron w procesie. Pouczy ich o prawach i obowiązkach stron procesu. Przede wszystkim będzie zawiadamiał ich o każdej rozprawie i doręczy im ewentualne środki zaskarżenia.

Zarządzeniem z dnia 25 sierpnia 2017r. doręczono ubezpieczonym : L. W. (1) i M. S. odpisy odwołań i odpowiedzi na odwołania w sprawie oraz doręczono pouczenia dla stron (karta 300 akt sprawy) .

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawczyni A. T. działalność pod firmą (...) prowadzi od 05 marca 2013 r. pod tym samym adresem, pod jakim działalność pod firmą (...) prowadzi wnioskodawca, D. K., tj. pod adresem (...) U., J. (...). W okresie od chwili rozpoczęcia prowadzenia działalności do grudnia 2014 r. odbiorcą 100% faktur sprzedażowych A. T. był płatnik składek D. K..

d o w ó d: w części załączonej do decyzji nr (...) dokumentacji:

- zeznanie wnioskodawczyni z dnia 06 maja 2015 r.,

- informacja CEIDG.

A. T. i D. K. żyją w konkubinacie i razem prowadzili sklepy w O., W., L., G. i K. i stąd A. T. miała dostęp do służbowej skrzynki mailowej M. S..

M. S. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w należącym do firmy (...) D. K. salonie przy ul. (...) w O. i do jej obowiązków należały aktywna sprzedaż, tapetowanie salonu, przyjmowanie towaru, zmiana ekspozycji, a także w ramach obowiązków kierownika salonu sprawdzanie stanów magazynowych, rozliczanie dokumentów. W trakcie tego zatrudnienia, w 2013 r. wraz z innymi pracownikami dostała umowę zlecenia mailem od A. T.. M. S. umowę zlecenia sama wydrukowała, podpisała i odesłała. Wpisany w umowach zlecenia zakres czynności był podobny do tego jaki wymieniona miała wpisany w umowie o pracę. Wszystkie zatrudnione u D. K. pracownice dostały umowy zlecenia od zatrudniającej na umowy zlecenia osoby pracujące u wymienionego płatnika składek A. T.. Wynikające z umów zlecenia obowiązki M. S. wykonywała w stanowiącym miejsce jej pracy salonie z tapetami D. K. w O. przy ul. (...), a także w później otwartym także w O., przy ul. (...) drugim salonie (...). Aranżacje, które wykonywała należały do jej pracodawcy, D. K. M. S., ani nikt inny, nie roznosiła ulotek, gdyż żadnych ulotek nie było. Przez 11 godzin pracy w czasie zmiany pracownica robiła to samo; otrzymywała polecenia zgodne z określonym umową o pracę zakresem jej obowiązków. Umowa zlecenia była tylko na papierze. Od 2011 r. M. S. wykonywała zestawienia na temat lokalnej konkurencji dla D. K. i od zawarcia w 2013 r. umowy zlecenia z A. T. nadal robiła to samo. Miała obowiązek osobistego świadczenia pracy na rzecz D. K.. Z tytułu zatrudnienia u D. K. M. S. otrzymywała dodatkowo premię od utargu. Co miesiąc dostawała plan do wykonania, np. w jednym miesiącu 40.000 zł netto za sprzedaż tapet. Po osiągnięciu tego progu należała się pracownikom premia. Poza tym D. K. wyznaczał np. rodzaj tapet za sprzedaż ,których M. S. dodatkowo otrzymywała 1 zł za sprzedaną rolkę. Wymieniona wystawiła pierwsze 3 rachunki do pierwszych trzech umów, zawartych w miesiącach marzec, kwiecień i maj 2013 r. Potem otrzymywała premię, którą wcześniej wypłacał z konta A. T. D. K. na konto bankowe M. S. – w tytule przelewu „premia np. za (...)” i na to nie było rachunku.

D o w ó d: zeznanie M. S. w załączonej do decyzji nr (...) części akt ubezpieczeniowych, k. 31 – 33.

W okresie od czerwca do grudnia 2014 r. L. W. (1) była zatrudniona u płatnika składek na podstawie umowy o pracę w charakterze sprzedawcy, w sklepie „(...) w O.. Do jej obowiązków należała obsługa klientów, sporządzanie zamówień, sprzedawanie tapet. Wymieniona wykonywała prace zlecane jej przez D. K.. L. W. (1) podpisała umowy zlecenia z A. T. i otrzymywała przelewy.

Zawarte zostały trzy umowy zlecenia :

- na okres od 10 czerwca 2014r. do 31 lipca 2014r. w przedmiocie aranżację ekspozycji – z tego tytułu została wypłacona przez A. T. kwota netto 100 zł ,

- na okres od 01 sierpnia 2014r. do 31 października 2014r. w przedmiocie przygotowanie zestawień na temat lokalnej konkurencji – z tego tytułu zostały wypłacone przez A. T. kwoty netto : 27 sierpnia 2014r. - 200 zł ; 28 września 2014r. - 100zł ; 28 października 2014r. - 130 zł ,

- na okres od 01 listopada 2014r. do 31 grudnia 2014r. w przedmiocie roznoszenia ulotek – z tego tytułu zostały wypłacone przez A. T. kwoty netto : 27 listopada 2014r. - 90 zł ; 30 grudnia 2014r. - 120 zł .

W ramach umowy zlecenia robiła wszystko to co było związane z pracą u płatnika składek D. K. . Nie zajmowała się czynnościami wymienionymi w umowach zlecenia . Ubezpieczona obsługiwała klientów, robiła ekspozycje, przy czym nie odróżniała, czy była to umowa o pracę, czy umowa zlecenia.

D o w ó d: akta osobowe dotyczące zatrudnienia L. W. (1) na podstawie umowy o pracę u płatnika składek D. K.,

- pismo organu rentowego z dnia 19.09.2017r. k. 330,

Sąd zważył co następuje.

Odwolania nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41, art. 46 oraz art. 47 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek zobowiązany jest obliczyć, potrącić z dochodów ubezpieczonych, rozliczyć oraz opłacić należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy (...). Zobowiązany jest również do przekazania do Zakładu imiennych raportów miesięcznych i deklaracji rozliczeniowej po upływie każdego miesiąca kalendarzowego w terminie ustalonym dla rozliczania składek (...).

W stosunku do pracowników płatnikiem składek jest ich pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ww. ustawy systemowej).

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 2a. Ust. 2a cyt. przepisu rozszerza pojęcie pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych poza sferę stosunku pracy. Stanowi bowiem, że za pracownika, w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, uważa się także osobę wykonującą pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło, jeżeli umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy, lub jeżeli w ramach takiej umowy wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy.

W orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że wynikające z art. 8 ust. 2a ustawy systemowej rozszerzenie pojęcia pracownika dla celów ubezpieczeń społecznych dotyczy dwóch sytuacji. Pierwszą z nich jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z wymienionych umów prawa cywilnego, przez osobę, która umowę taką zawarła z pracodawcą, z którym pozostaje w stosunku pracy. Drugą – jest wykonywanie pracy na podstawie jednej z tych umów przez osobę, która umowę taką zawarła z osobą trzecią, jednakże w jej ramach wykonuje pracę na rzecz pracodawcy, z którym pozostaje w stosunku pracy. Przesłanką decydującą o uznaniu takiej osoby za pracownika w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest to, że, będąc pracownikiem związanym stosunkiem pracy z danym pracodawcą, jednocześnie świadczy na jego rzecz pracę w ramach umowy cywilnoprawnej, zawartej z nim lub inną osobą. W konsekwencji, nawet, gdy osoba ta (pracownik) zawarła umowę o dzieło/umowę zlecenia z osobą trzecią, to pracę w jej ramach wykonuje faktycznie dla swojego pracodawcy (uzyskuje on rezultaty jego pracy) (por. uchwałę SN z dnia 2 września 2009 r., II UZP 6/09, OSNAPiUS 2010 nr 3-4, poz. 46, str. 145, wyrok SN z dnia 14 stycznia 2010 r., I UK 252/09, Legalis nr 328350). A zatem, jak z powyższego wynika, czynnikiem decydującym o tym, na rzecz jakiego podmiotu faktycznie wykonywana jest praca, jest finalny efekt tej pracy.

W rozpoznawanej sprawie – po dokonaniu analizy zgromadzonych w postępowaniu dowodów, w tym dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS dot. obu płatników (umów zlecenia, rachunków do umów zlecenia, potwierdzeń przelewów, faktur VAT), dokumentów z kontroli PIP, dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych L. W.

(1) i M. S.– sąd uznał, że prace, jakie wykonywały wyżej wymienione ubezpieczone w ramach umów zlecenia zawartych z A. T. miały przyczynić się do wyeksponowania towarów w sklepach D. K., zainteresowaniu nowym towarem klientów oraz zwiększeniu sprzedaży w sklepach tego wnioskodawcy, co w ostatecznym efekcie miało służyć zwiększeniu dochodów D. K.. Były więc wykonywane przez ww. ubezpieczonych-pracowników D. K. na jego rzecz. Zresztą jak przyznała sama wnioskodawczyni A. T. w toku postępowania prowadzonego przed ZUS –rekrutowała ona pracowników tylko do firmy D. K., a celem, w jakim szkoliła tych pracowników w zakresie technik sprzedaży było tylko i wyłącznie zwiększenie sprzedaży w salonach należących D. K.. W świetle natomiast wzajemnych relacji (zawodowych i osobistych) łączących D. K. i A. T. całkowicie niewiarygodne stają się twierdzenia tego pierwszego, że nic nie wiedział o tym, że jego pracownicy wykonują zlecenia dla A. T., i to dodatkowo –w jego salonach (np. wyklejają fragmentami tapet ekspozytory, montują czy demontują te ekspozytory i przygotowują je do wysyłki). Znamiennym przy tym jest, że wymieniony z jednej strony twierdził, że nic nie wiedział o tym, że A. T. zatrudniła w swojej firmie jego pracowników (i że dowiedział się o tym dopiero podczas kontroli PIP), z drugiej zaś – dokładnie opisał czynności, w szczególności te dotyczące eksponowania tapet w salonach, które jego pracownicy wykonywali na rzecz A. T. .

W szczególności w sytuacji gdy –co wynika z akt sądowych m.in. VU 380/16, VU 425/16, VU 510/16– przed tut. Sądem zapadło już kilka niekorzystnych dla tego wnioskodawcy prawomocnych już orzeczeń sądowych. Nie bez znaczenia jest przy tym wyłaniająca się dodatkowo z akt ZUS i postępowania kontrolnego przeprowadzonego przez organ rentowy m.in. w salonach D. K. w O., kwestia zastąpienia dotychczas wypłacanych pracownikom przez wymienionego premii od sprzedaży rolek tapet „wynagrodzeniem” za wykonanie umowy zlecenia podpisanej z A. T.. Dowody zgromadzone w niniejszym postępowaniu, w tym wynikająca z rachunków i dowodów przelewu różna wysokość wynagrodzenia ubezpieczonych z tytułu umowy zlecenia, potwierdza, że nie tylko w salonie w O., ale także w innych salonach D. K., tj. w salonie w G., w K. i w L., istniała taka nieprawidłowa (z punktu widzenia obowiązku ubezpieczeń społecznych) praktyka, skoro wszystkimi salonami tymi faktycznie „zarządzała” A. T., w szczególności w zakresie technik sprzedaży, kontaktu pracowników z klientem, czy eksponowania towarów w sklepach.

Dzięki konstrukcji umów zlecenia, zastosowanej przez współpracujących ze sobą D. K. i A. T., firma tego pierwszego nie musiała opłacać pełnych składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne od pełnych wynagrodzeń zatrudnianych pracowników. Znamiennym przy tym jest, w okolicznościach niniejszej sprawy, że odbiorcą 100% faktur sprzedażowych wystawionych przez A. T. w spornych okresach był (...) D. K.. A zatem, to ten pracodawca w całości uzyskał korzyść z pracy swoich pracowników: L. W. (1) i M. S. (choć formalnie w spornym okresie byli oni związani umowami zlecenia z A. T.). W ocenie Sądu zatem, to D. K. był odbiorcą finalnego efektu ich pracy. W świetle tych okoliczności, zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie zastosować należało art. 8 ust. 2a ustawy systemowej i uznać, że wyżej wymienieni ubezpieczeni– mimo umowy zlecenia podpisanej z osobą trzecią cały czas pracę wykonywali na rzecz swojego pierwotnego pracodawcy D. K. w ramach stosunku pracowniczego, zaś zastosowane przez współpracujących ze sobą A. T. i D. K. rozwiązanie polegające na sztucznym rozdzieleniu zakresu obowiązków tych pracowników na wykonywane w ramach umowy o pracę i w ramach umowy zlecenia w istocie służyć miało obejściu przepisów nakładających na płatnika składek (pracodawcę) obowiązek naliczenia i odprowadzenia wszystkich należnych składek od pełnego wynagrodzenia przysługującego pracownikowi, w niniejszej sprawie zatem –także od kwot wypłaconych przez A. T..

W uzasadnieniu uchwały z dnia 2 września 2009 r. Sąd Najwyższy wskazał, iż podstawowym skutkiem uznania osoby wskazanej w art. 8 ust. 2a ustawy systemowej za pracownika, jest objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami emerytalnymi, rentowymi, chorobowymi i wypadkowymi tak jak pracownika (art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). W związku z tym osoba ta podlega obowiązkowi zgłoszenia do wymienionych ubezpieczeń społecznych. Obowiązek ten obciąża płatnika składek (art. 36 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Jest on także zobowiązany obliczać, rozliczać i przekazywać składki co miesiąc do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (art. 17 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Ponadto, płatnicy składek w stosunku do pracownika, obliczają części składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz chorobowe finansowane przez ubezpieczonych i po potrąceniu ich ze środków ubezpieczonych przekazują do Zakładu (art. 17 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Rozważając, który podmiot (pracodawca czy osoba trzecia) jest

płatnikiem składek w stosunku do osoby wykonującej pracę na rzecz pracodawcy w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią, Sąd Najwyższy uznał, że w związku z tym, że w stosunku do pracownika płatnikiem składek jest pracodawca (art. 4 pkt 2 lit. a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), a art. 8 ust. 2a rozszerza pojęcie pracownika na jego dalszą aktywność w ramach umowy cywilnoprawnej, jeżeli w jej ramach świadczy on pracę na rzecz swojego pracodawcy, to naturalne i zgodne z wykładnią literalną tego przepisu jest uznanie, że także w zakresie tej sfery aktywności należy go uznać na potrzeby ubezpieczeń społecznych za pracownika tego właśnie pracodawcy. Za taką wykładnią –w ocenie Sądu Najwyższego– przemawia także art. 18 ust. 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, według którego, w przypadku ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 2a, w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe uwzględnia się również przychód z tytułu umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia albo umowy o dzieło. Z przepisu tego wynika logicznie, że płatnikiem jest pracodawca, a przychód z tytułu umowy cywilnoprawnej jedynie „uwzględnia się” w podstawie wymiaru składek z tytułu stosunku pracy. Pracodawca, ustalając podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu stosunku pracy, powinien więc zsumować wynagrodzenie z umowy cywilnoprawnej z wynagrodzeniem ze stosunku pracy. Dodatkowo za uznaniem, że płatnikiem składek w stosunku do osoby wykonującej pracę na rzecz tego pracodawcy ale w ramach umowy cywilnoprawnej zawartej z osobą trzecią powinien pracodawca przemawia także to, że obowiązki płatnika powinny obciążać podmiot, na rzecz którego praca w ramach umowy cywilnoprawnej jest faktycznie świadczona, i który w związku z tym uzyskuje jej rezultaty, unikając obciążeń i obowiązków wynikających z przepisów prawa pracy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, tut. Sąd nie miał wątpliwości, że w okolicznościach niniejszej sprawy ubezpieczone: L. W. (1) i M. S. –mimo formalnego zawarcia umów zlecenia z płatnikiem (...) A. T.– faktycznie przez cały okres sporny pracę świadczyły na rzecz swojego dotychczasowego pracodawcy (...) D. K., a zatem –w myśl art. 8 ust. 2a ustawy systemowej– na gruncie ubezpieczeń społecznych uznać je należało za pracowników tegoż pracodawcy, a obowiązkiem naliczenia i zapłaty składek od uzyskanych przez nich przychodów z tytułu umowy zlecenia obciążyć (...) D. K..

Podsumowując, Sąd uznał, że zaskarżone decyzje organu rentowego były prawidłowe i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. –pozbawione uzasadnionych podstaw odwołania A. T. i D. K.– oddalił, o czym orzekł w sentencji wyroku.

Na marginesie jedynie dodać należy, że całkowicie pozbawione racji były zarzuty odwołującego D. K. kwestionujące doręczenie przez ZUS zaskarżonych decyzji wskazanym w tych decyzjach ubezpieczonym. Wbrew bowiem stanowisku skarżącego, ww. osoby są stronami niniejszego postępowania – występują w nim jako ubezpieczone (art. 477¹¹ § 1 k.p.c.).

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania z przyczyn wskazanych w niniejszym uzasadnieniu .

O kosztach zastępstwa procesowego od A. T. -w dwóch połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach - Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z§6 pkt.1 oraz §12 pkt . 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r.w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 490) – obowiązującego w dacie złożenia przez skarżącą odwołań w sprawie .

O kosztach zastępstwa procesowego od D. K.-w dwóch połączonych do wspólnego rozpoznania sprawach - Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z§6 pkt.1 i3 oraz §12 pkt . 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz.U. z 2013 r. poz. 490) – obowiązującego w dacie złożenia przez skarżącego odwołań w sprawie.